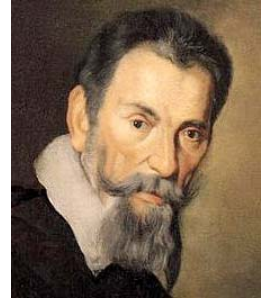

βαθμός δυσκολίας: 1 2 3 4 5 6
διάρκεια: ~ 3:50

Πάει το κρύο του χειμώνα

Fugge il verno dei dolori
(Scherzi musicali)

ελληνικοί στίχοι κατά το πρωτότυπο, Αντώνης Κοντογεωργίου

Claudio Monteverdi, 1567-1643

Ritornello
[♩ = 106]

Soprano

Alto

Bass

Violin I

Violin II

Cello

Harpisichord

5

Fl.
Cl.
B.

(πιο μολακά
στην επανάληψη)

5

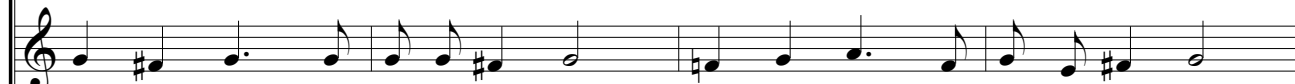
Vln. I
Vln. II
Vc.

5

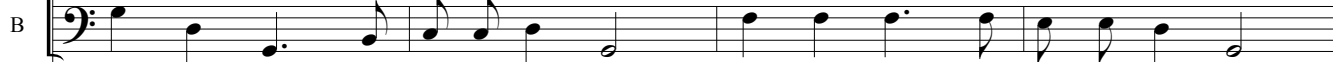
Hpschd.

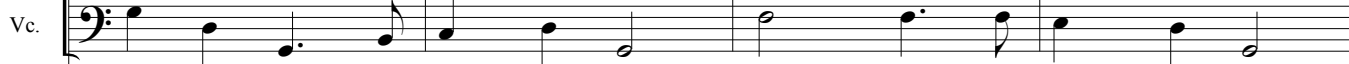
Πάει το κρύ - ο του χει - μώ - να. Δες, λου - λού - δια στον λει - μώ - να.
 Πώς ο Ζέ - φυ - ρος χαϊ - δεύ - ει, πώς ο Έ - ρω - τας σαϊ - τεύ - ει!
 Ά - κου, η τρυ - γό - να κλαί - ει. Με το θρή - νο της μας λέ - ει

Πάει το κρύ - ο του χει - μώ - να. Δες, λου - λού - δια στον λει - μώ - να.
 Πώς ο Ζέ - φυ - ρος χαϊ - δεύ - ει, πώς ο Έ - ρω - τας σαϊ - τεύ - ει!
 Ά - κου, η τρυ - γό - να κλαί - ει. Με το θρή - νο της μας λέ - ει

Πάει το κρύ - ο του χει - μώ - να. Δες, λου - λού - δια στον λει - μώ - να.
 Πώς ο Ζέ - φυ - ρος χαϊ - δεύ - ει, πώς ο Έ - ρω - τας σαϊ - τεύ - ει!
 Ά - κου, η τρυ - γό - να κλαί - ει. Με το θρή - νο της μας λέ - ει

13

'Α - νοιξ' ήρ - θε και στο - λί - ζει — κι ο - μορ - φιές παν - τού σκορ - πί - ζει.
Τι γλυ - κειά χα - ρά εν - τός μου! — Μα ε - σύ σκλη - ρή σα βρά - χος
πως σαν χή - ραί - ναι θλιμ - μέ - νη, — μο - να - χή, φτω - χή, διωγ - μέ - νη.

'Α - νοιξ' ήρ - θε και στο - λί - ζει — κι ο - μορ - φιές παν - τού σκορ - πί - ζει.
Τι γλυ - κειά χα - ρά εν - τός μου! — Μα ε - σύ σκλη - ρή σα βρά - χος
πως σαν χή - ραί - ναι θλιμ - μέ - νη, — μο - να - χή, φτω - χή, διωγ - μέ - νη.

'Α - νοιξ' ήρ - θε και στο - λί - ζει — κι ο - μορ - φιές παν - τού σκορ - πί - ζει.
Τι γλυ - κειά χα - ρά εν - τός μου! — Μα ε - σύ σκλη - ρή σα βρά - χος
πως σαν χή - ραί - ναι θλιμ - μέ - νη, — μο - να - χή, φτω - χή, διωγ - μέ - νη.

13

Vln. I

Vln. II

Vc.

13

Hpschd.

17

Μό - νη ε - σύ καρ - διές ρα - γί - ζεις, πό - νους γύ - ρω σου
 μ' ά - φη - σεσ κι εί - μαι μο - νά - χος. Γί - νε αι - ώ - νια σύν -
 Μό - νη σου και συαν θα μεί - νεις, πί - κρες, πό - νο θα υ -

Μό - νη ε - σύ καρ - διές ρα - γί - ζεις, πό - νους γύ - ρω σου
 μ' ά - φη - σεσ κι εί - μαι μο - νά - χος. Γί - νε αι - ώ - νια σύν -
 Μό - νη σου και συαν θα μεί - νεις, πί - κρες, πό - νο θα υ -

Μό - νη ε - σύ καρ - διές ρα - γί - ζεις, πό - νους γύ - ρω σου
 μ' ά - φη - σεσ κι εί - μαι μο - νά - χος. Γί - νε αι - ώ - νια σύν -
 Μό - νη σου και συαν θα μεί - νεις, πί - κρες, πό - νο θα υ -

17

Vln. I
 Vln. II
 Vc.
 Hpschd.

21

— σκορ - πί - ζεις, κι η ψυ - χή μου φτε - ρου - γί - ζει.
 - τρο - φός μου, ασ' το πεί - σμα κι έ - λα φως μου.
 - πο - μεί - νεις. πάν - το - τε δυ - στυ - χι - σμέ - νη.

— σκορ - πί - ζεις, κι η ψυ - χή μου φτε - ρου - γί - ζει.
 - τρο - φός μου, ασ' το πεί - σμα κι έ - λα φως μου.
 - πο - μεί - νεις. πάν - το - τε δυ - στυ - χι - σμέ - νη.

B
 σκορ - πί - ζεις, κι η ψυ - χή μου φτε - ρου - γί - ζει.
 τρο - φός μου, ασ' το πεί - σμα κι έ - λα φως μου.
 πο - μεί - νεις. πάν - το - τε δυ - στυ - χι - σμέ - νη.

Vln. I
 21

Vln. II

Vc.

Hpschd.
 21

Τα Scherzi musicali (μουσικά σκέρτσα) είναι ένα είδος δημοφιλούς σύνθεσης της εποχής του μπαρόκ, κάτι σαν "ελαφρά μουσική" των μεγάλων συνθετών.

Πρόκειται για στροφικά τραγούδια, (η ίδια μουσική με διαφορετικό σε κάθε στροφή κείμενο), με τη συνοδεία μικρού οργανικού συνόλου, στην περίπτωση του Monteverdi για τρεις φωνές (1η και 2η σοπράνο - ή μέτζο - και μπάσο, δυο βιολιά και μπάσο κοντίνουο).

Τα scherzi αρχίζουν με ένα οργανικό ritornello, που εκτός από εισαγωγή μπορεί να είναι και η ενδιάμεση παρεμβολή μεταξύ των διαφορετικών στροφών. Μπορεί και να παραληφθεί σαν ενδιάμεση οργανική παρεμβολή και να εκτελείται το σκέρτσο με μετάβαση από το τέλος μιας στροφής απ' ευθείας στην επόμενη, δίχως την παρεμβολή του ritornello.

Όπου προβλέπεται από την παρτιτούρα επανάληψη του ritornello, αυτή είναι από πλευράς έντασης (δυναμικής) πολύ πιο ήπια, (το αγαπημένο εφφέ της ηχούς σ' αυτήν την περίοδο, φόρτε την πρώτη φορά, πιάνο στην επανάληψη).

Η εκτέλεση μπορεί να είναι σολιστική ή χορωδιακή και να πραγματοποιηθεί με κάθε είδους παραλλαγή διανομής, (θέμα γούστου, καλού ή όχι του μαέστρου), π.χ.

1η στροφή τραγουδά όλη η χορωδία μαζί με τα όργανα

2η στροφή τραγουδούν μόνο οι δυο ψηλές φωνές με τη συνοδεία των οργάνων

3η στροφή τραγουδά τη μελωδία της 2ης σοπράνο ένας μπάσος με τη συνοδεία του πρώτου βιολιού και του μπάσο κοντίνουο.

Οι φωνές, όπως επίσης και τα όργανα, (πλην της βαθύτερης μελωδίας), μπορούν σε κάθε στροφή να παραλλάσσουν τη μελωδία τους με μουσικά στολίσια, (ornamenti), όπως στα παραδείγματα:

Η σοπράνο1 στα μέτρα 9 και 10

To πρωτότυπο

Πώς ο Ζέ - φυ - ρος χαι - δεύ - ει,

To πρωτότυπο με ornamenti

Πώς ο Ζέ - φυ - ρος χαι - δεύ - ει,

Η σοπράνο1 στα μέτρα 21 και 22

To πρωτότυπο

(σύν) - τρο - φός μου,

To πρωτότυπο με ornamenti

(σύν) - τρο - φός μου,

Οι δυναμικές διαφοροποιήσεις σε κάθε στροφή (*f p* κ.λ.π.), αλλάζουν ανάλογα με το νόημα του κείμενου.

A.K.